

7. [7%] En el model renda-despesa més simple, calcula la renda d'equilibri si la propensió marginal a consumir és $\frac{3}{4}$ i la suma de consum autònom i inversió autònoma és 100. Assenyalta el valor trobat en una representació gràfica del model.

$$DA = C + I$$

$$Y = DA$$

condició ef.

$$C = \bar{C} + c \cdot Y$$

$$I = \bar{I}$$

$$DA = 100 + \frac{3}{4} Y$$

$$DA = Y$$

$$Y = 100 + \frac{3}{4} Y$$

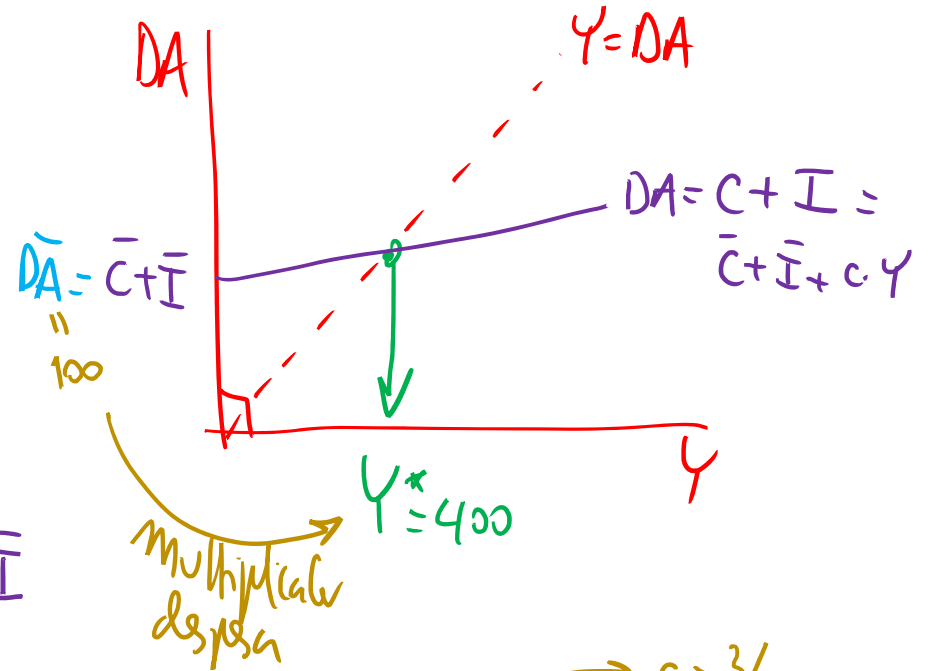
$$\frac{1}{4} Y = 100$$

$$Y^* = 400$$

$$DA = \underbrace{\bar{C} + \bar{I}}_{100} + c \cdot Y$$

$\bar{DA}$

$\frac{3}{4}$

$$Y^* = \left(\frac{1}{1-c} \right) \cdot \bar{DA}$$

multiplicador despesa

$$c = \frac{3}{4}$$

$$\text{mult.} = \frac{1}{1-c} = \frac{1}{\frac{1}{4}} = 4$$

8. [8%] M1 és el triple de la base monetària. El coeficient de liquiditat és el doble del coeficient de reserves. Calcula el multiplicador monetari, el coeficient de reserves, el coeficient de liquiditat i els dipòsits.

$$\rightarrow M1 = 3 \cdot M0 \quad \boxed{mm = \frac{M1}{M0} = \frac{3 \cdot M0}{M0} = 3}$$

$$\rightarrow l = 2 \cdot r$$

$$3 = mm = \frac{1+l}{r+l} = \frac{1+2r}{r+2r} = \frac{1+2r}{3r}$$

$$\rightarrow \begin{aligned} 9r &= 1+2r \\ 7r &= 1 \end{aligned} \quad \boxed{r = 1/7}$$

$$\boxed{l = 2 \cdot r = \frac{2}{7}}$$

mm

$\downarrow$
?
.

$\rightarrow$ no $\rightarrow$ pt calcular

10. [8%] Considera el model renda-despesa on hi ha despesa pública G , impostos $T = t \cdot Y$, la inversió és constant, el consum és una funció lineal de la renda disponible, sense transferències. Si la propensió marginal a consumir és $\frac{1}{2}$, la despesa pública és 50, el consum autònom 25 i la inversió autònoma 25, troba la taxa impositiva que fa que la renda d'equilibri sigui 200.

$$DA = C + I + G$$

$$C = \bar{C} + c \cdot Y_d = \bar{C} + c(Y - T) = \bar{C} + c \cdot (Y - t \cdot Y)$$

$$I = \bar{I}$$

$$G = \bar{G}$$

$$= \bar{C} + c(1-t) \cdot Y$$

$\swarrow$ 25 $\downarrow$ $\frac{1}{2}$ $\downarrow$? $\searrow$ 200

$$t? \text{ si } Y^* = 200$$

En eq. $C = 25 + 100(1-t) = 125 - 100t$
 $I = 25$
 $G = 50$

condicio
ef

$$200 = Y = DA$$

$$DA = 200 - 100t$$

(en eq.)

$$200 = 200 - 100t \rightarrow t = 0$$

$$Y^* = \frac{1}{1 - c(1-t)} \cdot \bar{DA}$$

$\swarrow$ 200
 $\downarrow$ $\frac{1}{2}$
 multiplicador despesa
 $\downarrow$ $\bar{C} + \bar{I} + \bar{G} = 100$

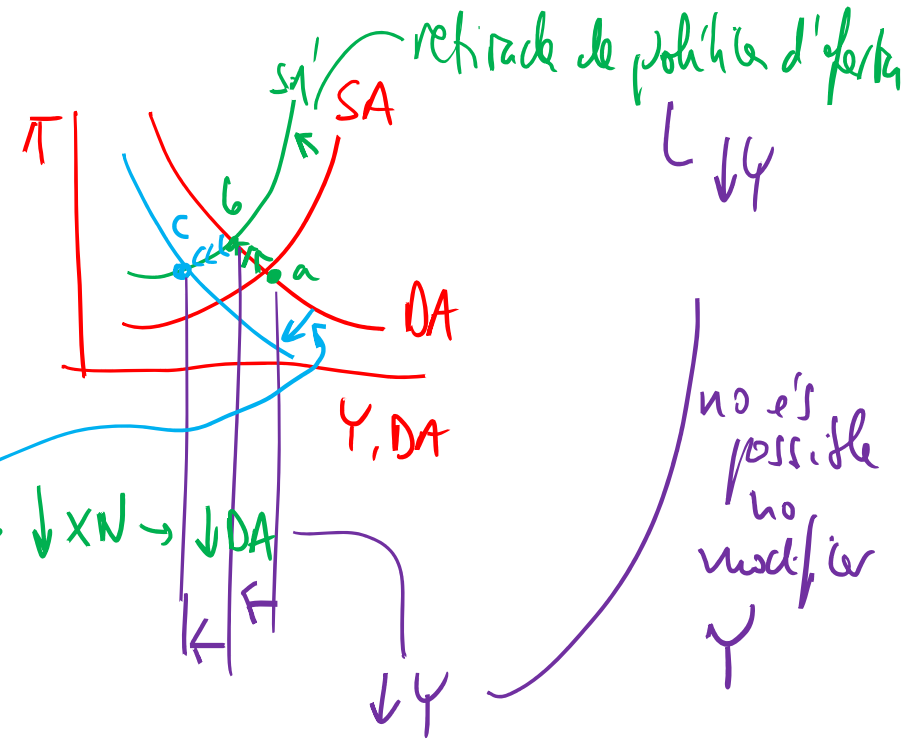
157. En el model OA-DA, quina combinació de polítiques podria no modificar el PIB?

- (a) Eliminar una política d'oferta i revaluar la taxa de canvi
- (b) Política fiscal expansiva i devaluació de la taxa de canvi
- (c) Política monetària contractiva i política d'oferta
- (d) Cap de les anteriors

$\uparrow PF \rightarrow \uparrow DA \rightarrow \uparrow Y$

$\downarrow \bar{e} \rightarrow \uparrow xN \rightarrow \uparrow DA \rightarrow \uparrow Y$

no e's possible no modificar: tots dos camins $\uparrow Y$

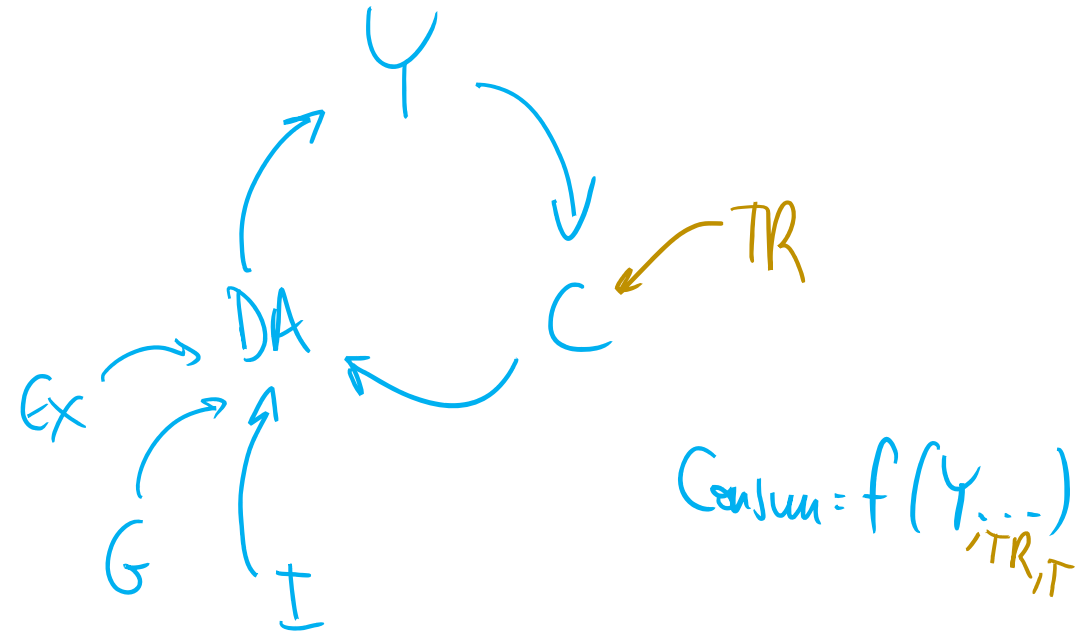
$\uparrow \bar{e} \rightarrow \downarrow xN \rightarrow \downarrow DA$

$\downarrow PM \rightarrow \downarrow DA \rightarrow \downarrow Y$
 política s'ph $\rightarrow \uparrow SA \rightarrow \uparrow Y$

Y podria no modificar

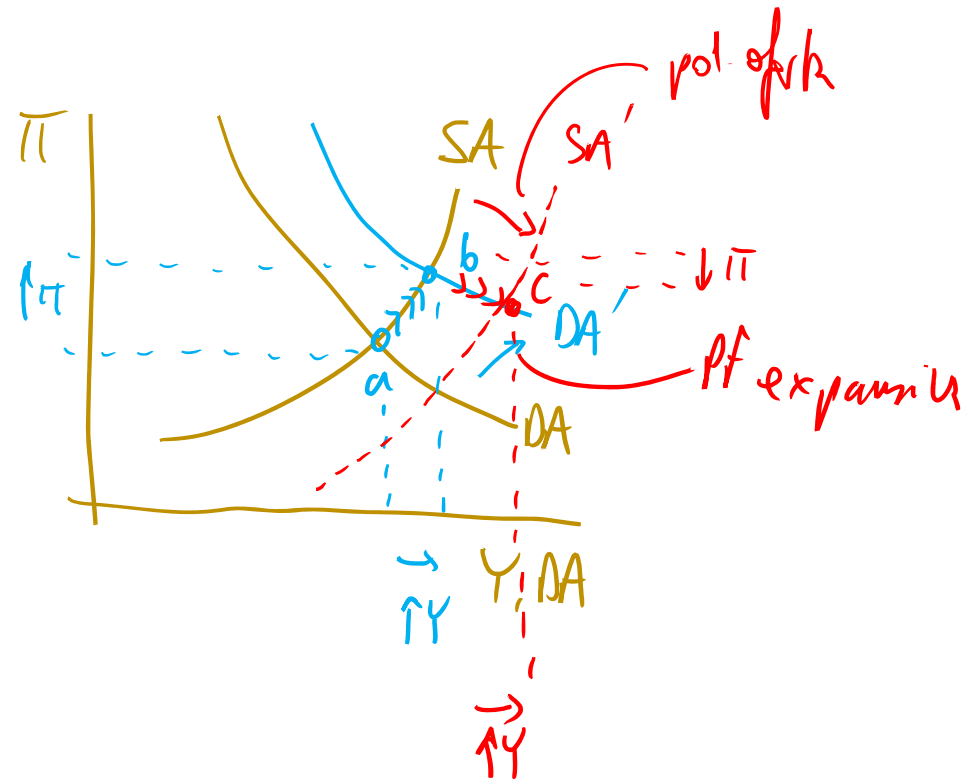
130. Segons l'efecte multiplicador de la despesa,

- (a) un augment de la inflació fa que el banc central apugi la taxa d'interès, de manera que **M1** cau.
- (b) un increment del dèficit públic finançat amb lletres indueix la gent a estalviar per a pagar els increments futurs d'imposts; així, es retalla ara el consum i la demanda agregada es redueix.
- (c) un augment de les transferències augmenta la demanda agregada, que fa créixer la renda, que fa créixer el consum, que fa créixer la demanda agregada, que fa créixer la renda...
- (d) Cap de les anteriors

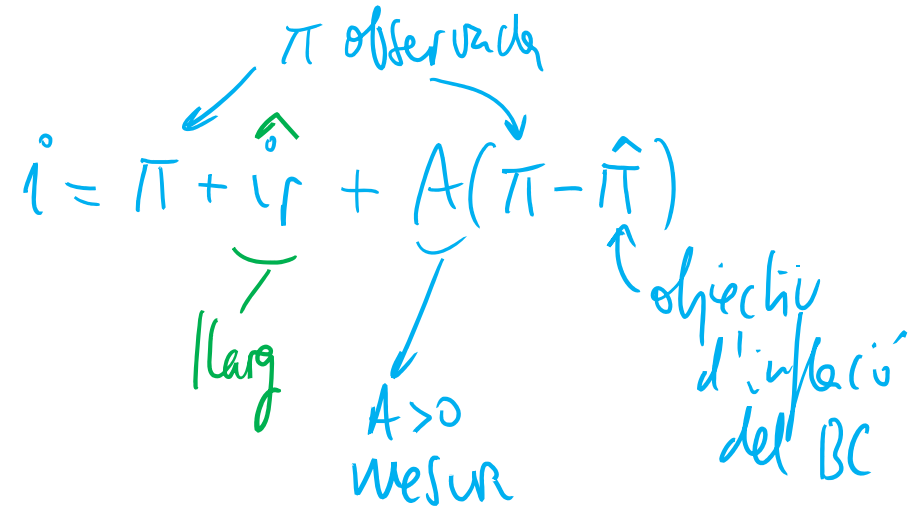
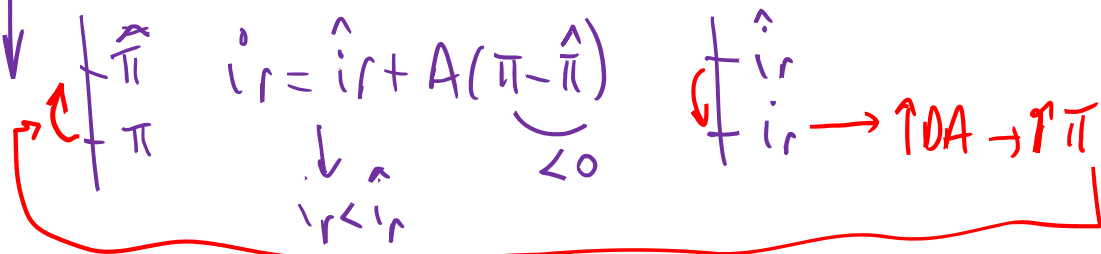
173. La combinació d'una política fiscal expansiva amb una política d'oferta,

- (a) desplaça la identitat de l'estalvi cap a la dreta i, possiblement, belluga la corba de Laffer fins que intersecta la corba de Phillips en el punt màxim de la llei d'Okun.
- (b) desplaça la regla de Taylor cap a la dreta.
- (c) és previsible que desplaçi tant la funció OA com la funció DA cap a la dreta.
- (d) Cap de les anteriors, o fa pivotar la corba de Laffer al voltant del seu màxim, o monetitza tot els dèficit públic, o sempre és una política temporalment inconsistent, o contradiu l'equació quantitativa.

236. Segons la regla de Taylor,

- (a) el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a caure per sota la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per sota de la taxa d'inflació objectiu.
- (b) el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a pujar per damunt de la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per sota de la taxa d'inflació objectiu.
- (c) el banc central ha de forçar la taxa d'interès real a caure per sota la taxa d'interès real d'equilibri de llarg termini si la taxa d'inflació es troba per damunt de la taxa d'inflació objectiu. *Cal $\downarrow DA$ i $\uparrow i_r$*
- (d) el disseny apropiat de la política econòmica requereix disposar d'almenys tants instruments (independents) com objectius.

$$i - \pi = \hat{i}_r + \boxed{}$$

i_r efectiva (AR)

$$i_r = \hat{i}_r + A(\pi - \hat{\pi})$$

> 0 -> i_r > i_r-hat